

Vlaams
Parlement

ingediend op **631** (2015-2016) – Nr. 2
22 augustus 2016 (2015-2016)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen
uitgebracht door Griet Coppé en Elke Van den Brandt

over de evaluatie van de projecten Wonen-Welzijn:
voortzetting

Samenstelling van de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen:

Voorzitter: Lorin Parys.

Vaste leden:

Björn Anseeuw, Piet De Bruyn, Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Lorin Parys, Tine van der Vloet;
An Christiaens, Griet Coppé, Katrien Partyka, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
Michèle Hostekint, Bert Moyaers;
An Moerenhout.

Plaatsvervangers:

Caroline Croo, Ingeborg De Meulemeester, Lies Jans, Kathleen Krekels, Nadia Sminate, Herman Wynants;
Dirk de Kort, Michel Doomst, Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
Ann Brusseel, Freya Saeys;
Els Robeyns, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

631 (2015-2016) – Nr. 1: Verslag van de gedachtewisseling

INHOUD

1. Uiteenzetting door minister Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
2. Vragen van de commissieleden en antwoorden van ministers Jo Vandeurzen en Liesbeth Homans	5
Gebruikte afkortingen	12
Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be : Eindevaluatie projecten Wonen-Welzijn	

De Commissie voor Wonen, Armoedebelid en Gelijke Kansen organiseerde op 21 januari 2016 een gedachtewisseling over de evaluatie van de projecten Wonen-Welzijn met Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 631/1).

Op 23 juni 2016 werd deze evaluatie verdergezet met een gedachtewisseling in aanwezigheid van minister Liesbeth Homans en minister Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werden uitgenodigd om deze gedachtewisseling bij te wonen.

Het rapport over de eindevaluatie van de projecten Wonen-Welzijn is opgenomen in de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

1. Uiteenzetting door minister Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Minister *Jo Vandeuren* verwijst naar het evaluatierapport van de administraties Wonen en Welzijn over de proefprojecten die hun oorsprong vonden in 2010, in een afsprakenkader tussen de toenmalige ministers van Wonen en Welzijn. Daarmee wilde men een woonbeleid uitwerken dat inspeelt op een aantal actuele zorgnoden, gecombineerd met een welzijnsaanbod dat het zelfstandig wonen zou ondersteunen.

De proefprojecten kwamen op het ogenblik dat vanuit Welzijn de omslag werd gemaakt naar een meer maatschappelijke visie op de ondersteuning. Vanuit Welzijn wordt ondersteuning verleend aan kwetsbare mensen die verblijven in een genormaliseerde of innovatieve woonvorm, waarbij zich noodzakelijke samenwerkingsprojecten aandienen. Een aantal projecten konden worden voortgezet door de structurele ondersteuning van de CAW's. Daarnaast zijn er een aantal goede praktijken die in een latere fase eventueel kunnen worden geïntegreerd. De minister geeft het voorbeeld van de ondersteuning van chronisch psychiatrische patiënten die worden opgevangen in een genormaliseerde thuisomgeving met ondersteuning. De opsplitsing tussen een psychiatrisch verpleegtehuis, beschut wonen en brugwonen is voor psychiatrische patiënten immers te gefragmenteerd en toegespitst op voorzieningen, terwijl deze groep van patiënten nood heeft aan soepelheid die rekening houdt met hun problemen.

Vanuit dezelfde redenering zal het aanpassen van woningen ook naar voren treden in de problematiek van personen met een handicap. Personen met een persoonlijk assistentiebudget moeten worden ondersteund in hun zoektocht naar geïntegreerd wonen of een kleinschalige vorm van aangepast wonen. Bindkracht is in dit kader een mooi project dat illustreert welke dynamiek deze hervorming teweeg kan brengen.

In de evaluatie zijn ook de adl-ervaringen meegenomen, de zogenaamde activiteiten van het dagelijks leven. De minister werkt aan een aangepaste regelgeving rond gezinszorg en aanvullende thuiszorg. Er zal onderzocht worden hoe vanuit het vraagperspectief vormen van ondersteuning kunnen worden aangeboden voor mensen die zich op deze wijze in hun woning of in een vertrouwde buurt kunnen handhaven.

Andere projecten hadden meer betrekking op preventie, waar de relatie tussen bouwmaatschappijen en CAW's meer naar voren treedt. Daarvoor zijn randvoorwaarden in ontwikkeling om de ondersteuning ook uit te breiden naar de private sector, naast organisatorische aspecten die ook op lokaal niveau moeten

geregeld worden. De vraag is echter in welke mate de CAW's voldoende uitgerust en gefinancierd zijn om bijkomende taken aan te kunnen. Op termijn zal de ondersteuning van huurders met speciale noden ook preventief en via een geïntegreerde werking moeten worden benaderd met het oog op het behoud van de woning, waarbij de ondersteuning niet uitsluitend vanuit de SHM's moet worden aangeleverd. Uithuiszettingen moeten in deze gevallen quasi worden uitgesloten.

2. Vragen van de commissieleden en antwoorden van ministers Jo Vandeurzen en Liesbeth Homans

Elke Van den Brandt stelt dat er in het voorlopig evaluatierapport van de projecten Wonen-Welzijn op wordt gewezen dat de versnelde toewijzing en het doelgroepenbeleid een lokaal toewijzingsreglement bemoeilijken. Het is een lang proces, in de proefprojecten duurde het een jaar om de proefprojecten in te bedden in de reguliere werking door middel van een lokaal toewijzingsbeleid.

Bij de gedachtewisseling van 21 januari 2016 stelde minister Homans dat ze de eindevaluatie zou afwachten in verband met het lokaal toewijzingsbeleid. Ze haalde toen aan dat ze ook rekening zou houden met de wensen van de SHM's. Sommige SHM's merkten op dat de projecten die focussen op het aanleren van woonvaardigheden niet zouden moeten verlopen via het lokaal toewijzingsreglement, maar dat ze onder het principe van verhuren buiten stelsel zouden moeten vallen. Kan de minister intussen meer duidelijkheid geven over haar visie hierop?

Nu het regelluwe kader is weggefallen, duiken er problemen op in verband met het beëindigen van huurovereenkomsten in de proefprojecten proefhuren. Bepalingen in verband met het beëindigen van de huurovereenkomst in geval van niet naleven van de begeleidingsmaatregelen of ingeval een negatief beëindigde begeleiding, kunnen niet meer worden opgenomen in een huurovereenkomst nu het regelluwe kader er niet meer is. Voor mensen voor wie proefwonen niet positief eindigt, toont de evaluatie echter dat het niet eenvoudig is om van de ene op de andere dag een andere woning te vinden. Wat is de visie van de minister hieromtrent? Moet er een regeling komen in het proefhuren zodat de projecten verder gezet kunnen worden? Maar welke mogelijkheden op de woningmarkt zijn er dan voor de proefhuurders voor wie de proef niet positief eindigt en die – zoals vaak het geval is – geen sociaal vangnet hebben?

Op het vlak van cohousing is er nog veel regelgevend werk nodig. Dat blijkt ook uit het voorstel van resolutie betreffende het faciliteren van nieuwe woonvormen dat door het Vlaams Parlement werd aangenomen (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 391/4). De evaluatie vraagt enkele maatregelen zoals voor gemeenschappelijke ruimtes in de sociale huisvesting, de bouwnormen voor sociale woningen en aanpassing van enkele regels met betrekking tot de toelating tot samenhuishoeven op de sociale woningmarkt. Ook voor cohousing buiten de sociale woningmarkt is dit trouwens nodig. Hoe ver staat de minister in het opstarten van een proefomgeving inzake nieuwe woonvormen? Hoe ver staat de administratie in haar onderzoek rond mogelijke en wenselijke afwijkingen op het vlak van de toewijzingsregels, de regels in verband met de woonkwaliteit, de bouwtechnische normen voor sociale woningen en de voorwaarden voor de toekenning van sociale leningen, premies en tegemoetkomingen?

Minister Vandeurzen verwees naar de relatie tussen bouwmaatschappijen en CAW's en de noodzaak om een aantal randvoorwaarden te ontwikkelen. Hij vroeg zich ook af in welke mate de CAW's voldoende uitgerust en gefinancierd zijn om bijkomende taken aan te kunnen. Uit de evaluatie blijkt dat CAW's overleg moeten hebben met de ambulante begeleiding en het terugkeerbeleid bij proefwonen, en eveneens moeten betrokken worden in het preventieve luik van

woonbegeleiding. Op welke wijze zullen de CAW's worden versterkt om deze rol aan te kunnen?

Het Rekenhof screende de cliëntbijdrage in de verschillende sectorale regelgevingen. Het Rekenhof vroeg om de sectorale regelgeving op rekening van de cliëntbijdrage opnieuw door te voeren. Is de minister hiertoe bereid of meent hij dat dit voldoende op punt staat?

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin organiseerde een werkbezoek aan de Zeeuwse Gronden dat een inspiratieproject was rond brugwonen. Iedereen erkende dat moest worden afgestapt van het idee om patiënten met psychische problemen af te zonderen en te evolueren naar een inclusieve samenleving waarbij ze in de maatschappij kunnen blijven functioneren. Hoe ziet minister Vandeuren de evolutie om te kunnen afstappen van de huidige meer sectorale aanpak en om de werkwijze van de proefprojecten in het welzijnsbeleid te integreren?

Griet Coppé merkt op dat de regelgeving op diverse punten moet worden aangepast om de vermaatschappelijking van de zorg en de ontschotting tussen Wonen en Welzijn te kunnen realiseren. De proefprojecten werden in 2013 precies opgestart om de knelpunten in deze evolutie te kunnen detecteren. Door een structurele opvolging en intensieve begeleiding konden heel wat uithuiszettingen worden voorkomen. In het evaluatierapport worden een aantal vragen opgeroepen over de extra toelatingsvoorwaarden voor specifieke projecten in het kaderbesluit Sociale Huur, en over de financieringswijze voor gemeenschappelijk wonen. Zijn hier oplossingen in het vooruitzicht?

Zal er voldoende financiering worden voorzien indien de preventieve woonbegeleiding wordt uitgebreid naar private huisvesting en zal de financiering en werking van de CAW's hieraan worden aangepast? Zal de nieuwe financiering van de aanvullende thuiszorg en de gezinszorg voldoende zijn voor het inbedden van het aanbod adl-voorzieningen?

Griet Coppé steunt de vraag van *Elke Van den Brandt* over de zeer uiteenlopende cliëntbijdragen in de welzijnsinstellingen. Ze besluit dat de nodige inspanningen moeten worden geleverd om de geslaagde proefprojecten een weg te laten vinden naar het reguliere beleid.

Tine van der Vloet wijst erop dat bij de alternatieve woonvormen problemen werden gesignaleerd omdat sommige gemeenten weigeren om in eengezinswoningen aparte adressen aan te maken. Dat heeft gevolgen voor de uitkeringen van samenwonende personen. De weigering zal immers problemen geven, zowel op de private als de sociale woningmarkt, voor mensen met een beperking die hun budgetten samenleggen om samen in een huis te wonen. Momenteel wonen deze mensen individueel of in een voorziening, maar de vermaatschappelijking van de zorg zal ongetwijfeld andere vormen van samenwonen doen ontstaan.

Bart Van Malderen ondersteunt de algemene doelstellingen als ontkokering, vraaggestuurde zorgverlening, zorg op maat van het individu en niet op maat van de structuren, flexibiliteit doorheen de tijd en op maat van de evolutie van de patiënt enzovoort. Zeeuwse Gronden is een goed voorbeeld van intensief welzijnswerk met een divers publiek en sociale huisvesting midden in een dorpskern en ingebed in de samenleving. Dit is in Nederland geen unicum want deze werkwijze is uitgerold over geheel Zeeuws-Vlaanderen. De vraag is dus hoe bij ons dergelijke projecten zullen worden uitgerold. Dit omvat het structureel verankeren van de inzichten die uit deze projecten komen. De minister verwees zelf reeds naar de persoonsvolgende financiering en aangepast wonen gebaseerd

op de vrije keuze, wat de basis maar wellicht ook de achilleshiel is van het nieuwe welzijnsbeleid en de gehandicaptenzorg.

Minister Vandeurzen verwees naar de geestelijke gezondheidszorg en de Vlaamse sociale bescherming. Er is een minidecreet, maar het grote decreet laat op zich wachten. Hopelijk kunnen er deze legislatuur nog een aantal stappen worden gezet.

Bij het voorkomen van uithuiszettingen en het mogelijk maken van nieuwe vormen van samenwonen is het belangrijk dat de inzichten van Wonen en Welzijn in een gecoördineerd beleid worden versmolten. Ook daar is er nog heel wat werk om dit in een structureel beleid te verankeren. De private woonmarkt moet hierbij worden betrokken, zoals ook bleek uit het werkbezoek aan de Zeeuwse Gronden. De vraag is dan ook of het beleid inzake Ruimtelijke Ordening hier ook niet moet bij betrokken worden, want zowel de huurmarkt als de koopmarkt en bouwreglementeringen, afgestemd op de gehandicaptenzorg en specifieke woonvormen, zullen hun rol moeten spelen.

Katrien Schryvers gelooft sterk in de vermaatschappelijking van de zorg. Daarbij hoort ook het erkennen van de nood aan zelfstandigheid van zorgbehoevenden. Zelfstandig wonen en het zelf bepalen van de zorg is daarbij cruciaal. Tal van proefprojecten situeren zich in de sociale huisvesting, maar er zijn ook gespecialiseerde woonvormen binnen de welzijnssector, zowel gericht op definitief zelfstandig wonen als op tussenstappen naar het zelfstandig wonen zoals beschut wonen. De vraag is ook hoe mensen uit de residentiële sector van bijvoorbeeld een psychiatrisch ziekenhuis kunnen doorstromen naar beschut wonen en eventueel de sociale of private huisvestingssector. In dit kader werd tijdens de vorige legislatuur de versnelde toewijzing gerealiseerd. Kan minister Homans een evaluatie van deze versnelde toewijzing in het vooruitzicht stellen?

Binnen de welzijnszorg is er een enorme diversiteit, afhankelijk van de individuele problematiek, maar ook van de individuele evolutie van de patiënt met betere en slechtere momenten. Dit laatste geldt vooral voor psychiatrische patiënten waarvoor de begeleidingsnood doorheen de tijd sterk fluctueert. De vraag is of bij tijdelijke opnames het huurcontract eventueel tijdelijk kan worden opgeschort en of de begeleiding afhankelijk van de omstandigheden meer of minder intensief kan worden uitgevoerd.

Gweny De Vroe vindt het positief dat in de Vlaamse Wooncode reeds een aantal aanpassingen zijn gebeurd. De resolutie betreffende het faciliteren van nieuwe woonvormen (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 391/4) vraagt niet alleen aandacht voor nieuwe woonvormen als cohousing, maar ook voor het opdelen van woningen. Welke alternatieve woonvormen werden in het kader van de proefprojecten uitgetoetst en wat zijn de concrete resultaten?

Minister Vandeurzen stelde reeds dat een meer preventieve benadering uithuiszettingen moet vermijden. Welke resultaten hebben de proefprojecten in dit kader opgeleverd en wat was het aandeel van de verschillende begeleidingsdiensten CAW en OCMW? Bij niet-betaling van de huur kunnen verhuurders niet onmiddellijk naar de vrederechter, maar moeten ze een aantal maanden werkloos toekijken. Zouden de woonloketten bij de lokale besturen de rol van meldpunt kunnen vervullen om vroegtijdig problemen te signaleren?

Proefhuren kan ook een element zijn om de huurder te begeleiden naar zelfstandig wonen. Hoeveel staat minister Homans met de uitvoering van de resolutie (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 677/3) betreffende het ontwikkelen en stimuleren van proefhuren om de huurmarkt te ondersteunen?

Katrien Partyka wijst erop dat het prijskaartje voor zorgnood flink kan oplopen. Zal deze woonzorg betaalbaar blijven als het systeem verder wordt uitgerold? En wordt het element van de lokale binding ook aangehouden in het kader van Wonen-Welzijn?

De koppeling van de noden in beide richtingen blijkt soms een knelpunt te zijn. Een versnelde toewijzing op basis van welzijnsnood kan bijvoorbeeld worden gerealiseerd terwijl de zorg op zich niet tijdig volgt of geweigerd wordt. Het omgekeerde is ook mogelijk indien niet tijdig een versnelde toewijzing kan worden gerealiseerd terwijl de zorgaanbieder reeds de voorbereidende stappen heeft gezet. Hoe kunnen beide systemen beter op elkaar worden afgesteld?

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst naar de vragen over de continuïteit na het stopzetten van de projecten. Vanuit Welzijn werden de middelen recurrent gemaakt voor de CAW's en het project SSeGa in Antwerpen – een samenwerkingsverband tussen een sociale huisvestingsmaatschappij en geestelijke gezondheidszorg – wordt gecontinueerd.

De minister is ervan overtuigd dat voor de begeleiding in genormaliseerde thuissituaties van patiënten met psychiatrische problemen, de institutionele benadering meer en meer moet worden verlaten ten voordele van een psychiatrisch verpleegtehuis, beschut wonen en een vraaggestuurd zorgpakket.

Voor brugwonen moeten de ervaringen van Zeeuwse Gronden worden omgezet naar het reguliere beleid. Uiteraard is er een sterke ondersteuning met permanentie nodig tot en met het geïndividualiseerd begeleiden. In die zin is het goed dat de patiënten de financiering van hun begeleiding via het VSB-systeem kunnen realiseren. Momenteel wordt onderzocht hoe dit conceptueel vanuit het aanbod kan worden beschreven en gemoduleerd, aansluitend op VSB. Dat zal toelaten om naast psychiatrische competenties ook nog andere elementen op te nemen.

Deze evoluties sluiten ook aan bij de zorg voor personen met een handicap. In de vorige legislatuur werd duidelijk dat de persoonsvolgende financiering zou worden uitgerold. Samen met de federale overheid werd afgesproken dat het bouwen van woningcomplexen waar mensen met een erkende handicap zouden kunnen verblijven, het verlaagde btw-tarief van zes percent zou kunnen genieten. Op deze manier kon de schaarste op de woningmarkt voor aangepaste woonvormen worden opgevangen.

De inbreng die vanuit Ruimtelijke Ordening werd gevraagd door de heer Van Malderen zal hierop moeten neerkomen dat in de ruimtelijke planning ruimte moet worden voorzien voor de 'onzegbare zorg' waarbij mensen in leefgemeenschappen kunnen worden opgevangen en doorheen hun zorgtraject mee participeren aan het dagelijkse leven.

Buiten de sporen van de wijzigende regelgeving die momenteel reeds in gang worden gezet ziet minister Vandeurzen in Welzijn weinig specifieke zaken die aanvullend moeten worden ontwikkeld. De keuze voor de vermaatschappelijking van de zorg is immers gemaakt. In het VAPH maar ook in de psychiatrie werd deze beweging reeds ingezet. Uiteraard heeft de keuze voor nieuwe en aangepaste woonvormen allerhande consequenties op rechten, plichten, financiering, opdeling van woningen, cohousing, burgerlijke stand en dergelijke, maar een inclusieve samenleving met integratie van de zorg in het lokale weefsel heeft nu eenmaal zijn weerslag op het te ontwikkelen institutioneel kader. Instellingen en voorzieningen zullen uiteraard nog steeds nodig zijn om zorg en ondersteuning te vinden, maar er zal in de toekomst een ruimere marge zijn om afwegingen te maken en de meest gepaste zorg te verstrekken.

Als in het kader van preventieve woonbegeleiding de stap wordt gezet om de ondersteuning uit te breiden naar de private huurmarkt, moeten vooraf lokaal een aantal afspraken worden gemaakt. Vermoedelijk is er dan niet één verhuurder, en ook inzake financiering moet naar oplossingen worden gezocht, want momenteel zijn er binnen Welzijn onvoldoende middelen om de CAW's op deze taak voor te bereiden.

Minister *Liesbeth Homans* heeft tijdens de voorlopige evaluatie van januari 2016 reeds haar waardering uitgesproken voor de proefprojecten Wonen-Welzijn, waarin beide beleidsdomeinen intensief samenwerken, al hebben ze beide een eigen finaliteit. Bij Wonen wordt immers uitgegaan van de woonneed, en wordt niet gefocust op specifieke doelgroepen als mensen met een beperking, senioren, gezinnen met kinderen en dergelijke, wat in Welzijn wel het geval is. Wonen brengt de infrastructuur aan, en Welzijn de zorg en begeleiding.

Inzake de continuering van proefprojecten inzake alternatieve woonvormen verwijst de minister naar het project Huis in de rij van de Ideale Woning, waar vijf senioren samenwonen. Het principe van proefhuren zal worden meegenomen in een conceptnota Private Huur die aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd.

Het element van de lokale binding is een belangrijk element van de vermaatschappelijking van de zorg. Het zal dus moeten aangehouden worden in de bouwprojecten Wonen-Welzijn, ook al zorgt dat voor bijkomende voorwaarden die moeten worden nageleefd. De gemeenteraad kan binnen zijn lokale autonomie het lokaal toewijzingsreglement vastleggen en kan hierin de nodige afwegingen maken.

Het kaderbesluit Sociale Huur bepaalt de voorwaarden voor de versnelde toewijzing. Indien de begeleiding wordt geweigerd is er gewoon geen toewijzing. Dat is logisch want het is enkel binnen het samenwerkingsverband Wonen-Welzijn dat die versnelde toewijzing kan gebeuren.

Minister *Liesbeth Homans* signaleerde aan de paritaire commissie decentralisatie de tegenstrijdigheid tussen de artikelen 24 en 28 van het kaderbesluit Sociale Huur over versnelde toewijzing en het lokaal toewijzingsreglement, die reeds in de voorlopige evaluatie van januari 2016 werd besproken (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 631/1). Het nieuwe steunpunt Wonen kreeg de opdracht om dit te evalueren en suggesties te doen tot bijsturing.

Nog voor de start van de proefprojecten werd duidelijk gemaakt dat het einde van de proefperiode betekende dat men zich opnieuw moest conformeren aan de bestaande regelgeving. De SHM's kunnen hierbij uiteraard de nodige ondersteuning bieden. Het project Midden-West-Vlaanderen heeft met dit vooruitzicht zijn project ingebed in het lokaal toewijzingsreglement.

Minister *Homans* verwijst naar het voorontwerp van decreet over nieuwe woonvormen dat spoedig aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd en waarvan de grote lijnen neerkomen op het voorzien van uitzonderingen inzake woningkwaliteit, afwijking van bouwtechnische normen en afwijkende toewijzingscriteria. Niet iedereen die op de wachtlijst voor een sociale woning staat is immers bereid om een alternatieve woonvorm te betrekken.

Elke Van den Brandt noteerde de uitspraak van minister *Homans* dat Wonen en Welzijn een andere finaliteit hebben. De kern van het probleem is precies die verschillende denkkaders die onvoldoende op elkaar zijn afgestemd. Infrastructuur en zorg zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden in de nieuwe visie van vermaatschappelijking van de zorg.

Minister Vandeurzen verwees naar VSB en de persoonsvolgende financiering inzake de transitie van het welzijnsbeleid. Elke Van den Brandt ervaart binnen VSB echter dat middelen om de mensen met psychische kwetsbaarheid te ondersteunen – en die nu reeds in het basisondersteuningsbudget zitten – niet voldoende zijn om de verschillende doelgroepen te bereiken. Heel veel mensen zouden beroep moeten kunnen doen op een basisondersteuningsbudget, maar met 300 euro per maand kan men geen woonbegeleiding financieren. De financiering vanuit VSB is in die zin tamelijk beperkt. De projecten 107 hebben inderdaad een paar realiteiten ontdekt, maar dat vertekent de realiteit. Vijfentwintig percent van de bevolking kampt vroeg of laat met grote of minder grote psychische problemen, terwijl maar tien percent effectief externe hulp inroept. Van die tien percent staat een groot deel op een wachtlijst. Dat wijst op een zeer grote onderzorg waarop meer moet worden ingespeeld.

Dat de CAW's een grotere rol zouden moeten spelen waarvoor momenteel echter geen middelen kunnen worden vrijgemaakt is een eerlijk antwoord van minister Vandeurzen. Het is echter spijtig dat de juiste beleidsrichting gekend is maar dat de middelen niet volgen.

Bart Van Malderen sluit zich hierbij aan. Het project uithuiszettingen werkt, men kent de sleutels om de woonkwaliteit van samenleven te verbeteren, basisondersteuningsbudget werkt, maar er is helaas geen geld en geen ambitie om evidente verbeteringen aan te brengen. Dat zijn spijtige vaststellingen.

Minister *Jo Vandeurzen* vindt de conclusies van Bart Van Malderen vreemd en uit hun kader gerukt. Elke regering moet werken met de beschikbare middelen en heeft het geld niet voor het oprapen. De minister heeft zich trouwens nooit uitgesproken over het bedrag van de basisondersteuning. Met het experiment brugwonen werd een megaproject ontwikkeld om de Nederlandse visie naar Vlaanderen te kunnen overzetten, wat resulteerde in de uitrol van zes projecten met middelen die voorbestemd waren voor psychiatrische verpleegtehuizen. De sector van psychiatrische verpleegtehuizen en beschut wonen bestudeert intussen wel degelijk de mogelijkheden om het verder uit te rollen. Dat heeft echter niets te maken met het basisondersteuningsbudget maar met de mogelijkheden en middelen om psychiatrische patiënten te ondersteunen. In de woonzorgcentra wordt inmiddels onderzocht hoe chronisch psychiatrische patiënten kunnen worden opgevangen. Zo wordt momenteel voor Korsakov-patiënten reeds residentiële ouderenzorg aangeboden en wordt onderzocht hoe de definitie van het woonzorgaanbod breder te maken om ook deze chronische zorgvragers een plaats te geven.

Bart Van Malderen vindt dit een opsomming van geïsoleerde projecten terwijl zijn bekommernis net is om de samenwerking tussen Wonen en Welzijn te coördineren tot één visie en voldoende middelen om succesrijke projecten te kunnen uitrollen. De enige zekerheid die er bestaat is dat er deze legislatuur onvoldoende zal worden gerealiseerd.

Gweny De Vroe verwijst naar het voorkomen van uithuiszettingen dat leed kan besparen voor huurders en verhuurders indien betalingsproblemen sneller kunnen worden opgespoord. Zij informeerde naar de resultaten van de experimenten inzake preventie van uithuiszettingen en de rol van het CAW. Minister Vandeurzen stelde in zijn antwoord dat er momenteel geen middelen zijn om de CAW's op meer taken voor te bereiden, maar er kwam nog geen antwoord op de vraag of de lokale woonloketten de rol van meldpunt zouden kunnen opnemen.

Griet Coppé deelt mee dat de meerderheid een voorstel van resolutie zal indienen over de opvolging van de projecten Wonen-Welzijn.

Lorin PARYS,
voorzitter

Griet COPPÉ
Elke VAN DEN BRANDT,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

adl	activiteiten van het dagelijks leven
CAW	centrum algemeen welzijnswerk
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
PAB	persoonlijkeassistentiebudget
pvt	psychiatrisch verpleegtehuis
SHM	sociale huisvestingsmaatschappij
VAP	verbeterings- en aanpassingspremie
VAPH	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
VSB	Vlaamse Sociale Bescherming